

ת"פ 55415/12/15 - מדינת ישראל נגד אחמד טחאניה, ראמי אלראזק

בית משפט השלום בטבריה

בפני כב' השופט יריב נבון

ת"פ 55415-12-15 מדינת ישראל נ'
טחאניה (עציר) ואח'
30 דצמבר 2015

בעניין:

המאשימה

מדינת ישראל

נגד

הנאשם

1. אחמד טחאניה (עציר)
2. ראמי אלראזק (עציר)

נוכחים:

מטעם המאשימה - עו"ד קרן בן הרוש

מטעם הנאשמים - הובאו וע"י עו"ד נאיף גאנם מהסנגוריה

[פרוטוקול הושמט]

הכרעת דין

אני מרשיע את הנאשמים בעבירה המיוחסת להם בכתב האישום.

ניתנה והודעה היום י"ח טבת תשע"ו, 30/12/2015 במעמד הנוכחים.

יריב נבון, שופט

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

הנאשמים, תושבי הרשות הפלסטינית, הורשעו על פי הודאתם בכניסה לישראל שלא כחוק וזאת לאחר שבתאריך 24.12.15 שהו בכפר בועיינה נוג'ידאת.

הצדדים לא הגיעו להסכמה לעניין העונש וטענו כראות עיניהם באשר לעונש הראוי לנאשמים.

בא כוח המאשימה הפנתה בעיקר למצב הביטחוני הקיים כיום ברחבי ישראל, לפיגועים הרבים מדי יום ולמעורבותם של שוהים בלתי חוקיים בפיגועים אלה.

נוכח האמור, סבורה בא כוח המאשימה כי מתחם הענישה הראוי החל מחודש מאסר בפועל ועד שישה חודשי מאסר בפועל.

ב"כ המאשימה הפנתה להרשעותיהם הקודמות של הנאשמים ועתרה לגזור עליהם עונשים ברף העליון של מתחם זה.

ב"כ הנאשמים טען כי אין למצות את הדין עם הנאשמים במקרה זה. מדובר בנאשמים שנכנסו לישראל לצרכי פרנסה בלבד, ולא יוחסה להם כוונה לפגוע בביטחון המדינה ולמעשה לא הייתה להם כוונה שכזו.

הסנגור התייחס לכל נאשם בנפרד, להרשעותיו הקודמות, לנסיבותיהם האישיות ואף למתחם הענישה אשר נקבע בהלכת אלהרוש אשר לטענתו לא השתנה והוא חל אף במקרה זה, ולכן עתר לגזור על הנאשמים מאסר ברף הנמוך של מתחם זה, בצירוף מאסר מותנה והתחייבות כספית.

אכן, פסק דין אלהרוש הוא זה המנחה אותנו בתיקים אלה. פסק דין זה נקבע על ידי בית משפט העליון כי בעניינם של שוהים בלתי חוקיים אשר נכנסו לישראל כניסה ראשונה לצרכי פרנסה, וללא עבירות נלוות, מתחם הענישה הראוי הינו החל ממאסר מותנה ועד 5 חודשי מאסר, הכוללים אף את המאסר המותנה וכן קנס כספי אשר ינוע בין 0 שקלים ל- 2,000 ₪ כאשר הטלת קנס כספי תיעשה במקרים חריגים.

בהלכת אלהרוש קבע בית המשפט העליון כי מידת החומרה של עבירת השב"ח נגזרת מן המצב הביטחוני, והיא עשויה להשתנות עם שינוי העיתים ואף להשתנות ממחוז למחוז. בית המשפט העליון אף קבע כי ניתן לשנות את מתחם העונש ההולם מעת לעת, ואף את העונש הראוי בתוך המתחם, וזאת על פי תנאי הזמן והמקום, ועל רקע המצב הביטחוני הנתון.

בהתאם לאמור, הסלמה במצב הביטחוני עלולה להשפיע על שינוי המתחם. עם זאת, למרבה הצער בתי המשפט דנים מדי יום ביומו בתיקים של נאשמים שוהים בלתי חוקיים, ועל אף המצב הביטחוני הקשה בתקופה האחרונה, על אף הפיגועים הרבים והנפגעים הרבים, עדיין לא מצא בית המשפט עילה לשנות את מתחם הענישה שנקבעה בהלכת אלהרוש, אלא התייחס לנסיבות השונות וקבע עונשים בתוך מתחם ענישה זה.

בהקשר זה, מצאתי לנכון לציין כי מתחם ענישה זה יוצר קושי מסוים כאשר מדובר בנאשמים אשר לחובתם הרשעות קודמות, בין אם מדובר בהרשעות בגין כניסה לישראל שלא כחוק, ובין אם מדובר בהרשעות אחרות, ובעיקר הרשעות בגין עבירות ביטחון. מתחם זה, מחייב התייחסות לעבר הקודם של אותם נאשמים בתוך מתחם הענישה, כמצוות תיקון 113 לחוק העונשין, ובמקרים שכאלה, כאשר בית המשפט גוזר מאסרים ממושכים יחסית מעבר למקובל בגין עבירה זו, בתוך המתחם, לא נותרת תקופה מספקת למאסר המותנה ובכך אין במאסר מותנה זה כדי להרתיע בצורה מספקת את הנאשמים או נאשמים אחרים שכמותם.

על אף זאת, לא מצאתי עילה במקרה זה לחרוג ממתחם הענישה שנקבע בהלכת אלהרוש.

בקביעת עונשם של הנאשמים בתוך מתחם זה, על בית המשפט לקחת בחשבון נסיבות הקשורות בביצוע העבירה ואת מדיניות הענישה.

בטרם אתייחס לשיקולים הללו, אתייחס לטענותיו של בא כוח הנאשמים.

לטענתו, מעורב אחר בעניין זה נעצר ושחרר ללא שהובא בפני שופט ובכך קיימת אפליה פסולה בינו לבין הנאשמים. אף אם הדבר נכון, וכמובן שאינו מטיל דופי בטענת הסנגור, הרי ששחרור שווה בלתי חוקי אשר זו כניסתו הראשונה לישראל ללא עבירות נלוות וללא כניסות קודמות, הינו בהתאם למדיניות של משטרת ישראל מזה תקופה ארוכה, ולכן לא מצאתי פסול בעניין זה.

באשר לטענת הסנגור לפיה התביעה הגיעה להסדר טיעון עם נאשם בתיק אחר אשר נכנס לישראל כניסה ראשונה ולחובתו עבר ביטחוני, ולפי הסדר זה נגזרו עליו 32 ימי מאסר בפועל בלבד, הרי שלא אוכל לחוות דעה או להתחשב במקרים אשר לא הוצגו ראיות לעיוני. מה גם שנטען על ידי בא כוח המאשימה כי באותו מקרה היה קושי ראייתי מסוים אשר הצדיק הסדר מקל זה.

באשר לערכים המוגנים, כידוע, תופעת הכניסה לישראל מגדילה את הפוטנציאל לסיכון ביטחוני, היא פותחת פתח לזליגת פעילות חבלנית עוינת לתחומי מדינת ישראל, ובכך מסכנת את ביטחון תושביה. הסנגור טען כי אין לייחס לנאשמים במקרה זה כוונות לפגוע בביטחון המדינה. אף אם כך הדבר, הרי שלא ניתן להבחין בין שב"ח זה או אחר והכוונות הללו למרבה הצער מתגלות רק בדיעבד, לאחר שפיגוע מתרחש. לכן, קיימת חשיבות אף להרתעה הולמת גם כאשר מדובר בכניסה לישראל למטרות פרנסה.

הנאשמים כאמור, הודו במיוחס להם.

באשר לנאשם מס' 1 - הרי שזו אכן כניסה ראשונה שלו לישראל. עם זאת, לחובתו הרשעה קודמת משנת 2008 בבית משפט צבאי בגין עבירות ביטחוניות, דהיינו חברות בהתאגדות בלתי מותרת ואיסור מסחר בכלי ירייה, והוא אף ריצה 24 חודשי מאסר בפועל. על אף שזו הרשעתו הראשונה בגין כניסה לישראל, לא ניתן להתייחס לנאשם זה כאל מי שעברו

נקי, אלא כאל מי שקיים חשש שכניסתו לישראל אינה רק ממניעים טהורים או ממניעים של פרנסת המשפחה, אלא יש בהרשעתו הביטחונית כדי ללמד על חשש מסוים כי לא זו המטרה היחידה.

באשר לנאשם מס' 2 - הרי שלחובתו הרשעה בגין כניסה לישראל ללא היתר משנת 2012 בגינה ריצה 32 ימי מאסר בפועל. בשנת 2013 הורשע הנאשם בעבירה ביטחונית בבית משפט צבאי וזאת בגין ידיו אבנים. בגין הרשעה זו ריצה 6 חודשי מאסר ויום בפועל.

דומה, כי מדובר בנאשמים שלא ניתן להתייחס אליהם כאל אותם שוהים בלתי חוקיים אשר עברם נקי, ולא ניתן ללמוד מעברם דבר באשר למטרותיהם בעת כניסתם לישראל. עברם הפלילי והביטחוני מחייב החמרה מסוימת בעונשים שייגזרו עליהם, וזאת במסגרת המגבלות של מתחם הענישה שנקבע בהלכת אלהרוש.

לאחר ששמעתי את טיעוני ב"כ המאשימה ואת טיעוני הנאשמים, ובהתחשב בנסיבות וכן לקחתי בחשבון את הודאתם המיידית של הנאשמים, , אני גוזר על הנאשמים את העונשים הבאים:

לעניין הנאשם מס' 1:

- א. 45 ימי מאסר בפועל מיום מעצרו, 24.12.2015.
- ב. מאסר על תנאי לתקופה של 4 חודשים והתנאי הוא כי במשך שנתיים החל מיום שחרורו שלא יעבור את העבירה בה הורשע בתיק זה.
- ג. הנאשם יחתום על התחייבות להימנע מלעבור עבירה לפי הסעיפים בהם הורשע משך שנתיים החל מהיום. ההתחייבות תהא על סך 2,000 ש"ח או 20 ימי מאסר תמורתו; אם לא יחתום ייאסר למשך 7 ימים.

לעניין הנאשם מס' 2:

- א. 3 חודשי מאסר בפועל מיום מעצרו, 24.12.2015.
- ב. מאסר על תנאי לתקופה של 4 חודשיים והתנאי הוא כי במשך שנתיים החל מיום שחרורו שלא יעבור את העבירה בה הורשע בתיק זה.
- ג. הנאשם יחתום על התחייבות להימנע מלעבור עבירה לפי הסעיפים בהם הורשע משך שנתיים החל מהיום. ההתחייבות תהא על סך 2,000 ש"ח או 20 ימי מאסר תמורתו; אם לא יחתום ייאסר למשך 7 ימים.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום בבית משפט המחוזי בנצרת.

ניתנה והודעה היום י"ח טבת תשע"ו, 30/12/2015 במעמד הנוכחים.

יריב נבון , שופט